

Genesis – het vervolg

1. Op de achtste dag kwam de eerste klacht.
De man kwam bij God en zei: ik heb gezien dat alle dieren nesten hebben, zelfs de vogels in de bomen, maar ik met mijn manin moeten liggen in het gras.
En zij blijkt ook nog eens allergisch voor muggen.
Kunt u voor ons geen overdekt nest scheppen.
2. God sprak: ga naar uw manin, aanschouw het gebouw dat daar voor u klaar staat en kijk of het goed is.
Ik noem het *huis*. Beschouw het als uw thuis.
3. En de man ging en zag dat het goed was.
4. Op de negende dag kwam de man opnieuw bij God en zei: we zijn blij met het huis, dat voor ons een thuis betekent, maar de vloeren zijn wel erg hard om op te slapen, en mijn manin krijgt pijn in haar rug van het staan.
5. God sprak: ga naar uw huis en aanschouw de inrichting.
Er zal een tweepersoonsbed staan en stoelen in bijpassende kleuren.
Er zullen ook kasten zijn, met schone dekbedovertrekken.
Het werd avond en morgen, en de mensen hadden goed geslapen.
6. Op de tiende dag kwam de manin voor de eerste keer bij God en zei: mijn man is zo grof en let niet op het vuil dat hij in ons huis brengt.
Er ligt overal zand.
7. God sprak: ga naar uw huis terug en zie het apparaat dat voor u klaar staat.
Ik noem het *stofzuiger*. Er liggen stofzuigerzakken in de kast.
Het dient voor uw gemak.
8. Op de elfde dag gebeurde er niets noemenswaardigs.
9. Op de twaalfde dag kwam de man bij God en zei:
Nu heeft u mijn manin een stofzuiger gegeven,
daar ben ik op zich wel tevreden over,
maar nu wil mijn manin dat wij om beurten de boel doen.
10. God zuchtte en sprak: ga naar uw huis en aanschouw de aanbouw.
Ik noem het *garage*. Daarin staat een auto. Die moet elke dag gewassen.
Zo zal het verdeeld zijn:
de man beheert de auto, en de manin doet het huishouden.
11. De dagen gingen voorbij en God dacht dat het goed was.
12. Op de veertigste dag kwam de manin bij God en zei:
Het gaat helemaal niet goed tussen ons. Kunt u mijn man geen werk buitenshuis geven.
Waar hij flink moe van wordt.
Ik word soms niet goed van hem.
Hij wil altijd maar seks. En als ik nee zeg, loopt hij de hele dag chagrijnig te wezen.
Als hij 's avonds bekaf is, gaat het vast beter.
13. En God zag dat de mens veel ingewikkelder was dan Hij vooraf had gedacht.
Ga naar huis, sprak Hij, en uw man zal aan het werk zijn als stratenmaker.
Hij zal wegen maken voor de auto om de vrije tijd te doden met ritjes.
Maar als hij 's avonds moe en laat thuis komt, wees hem dan ter wille.
14. Het werd avond en morgen en God zuchtte voor de tweede keer.

15. Op de eenenveertigste dag kwam de man op zijn blote knieën bij God en wees op de groeven in zijn handen. Dit is onrecht, zei hij.
Ik eis betere werkomstandigheden.
En ik wil hooguit 8 uur werken, 5 dagen in de week.

16. God was bedroefd maar liet het niet merken.
Goed zei Hij, een 40urige werkweek, zo zal het zijn.
En het werd avond en morgen en de rust leek weergekeerd.

17. Maar enkele dagen later, op de vijfenveertigste dag, kwam de manin op hoge poten naar God en zei:
U heeft een appelboom neergezet met het verbod om ervan te eten.
Ik heb gehoorzaamd, maar mijn man niet, hij heeft alle appels opgegeten.
Maar hem is niets gebeurd, hij heeft geen straf gekregen.
Ik vind dat ik recht heb op een eigen appelboom.
Maar wel een die lekkere appels geeft, want mijn man vond zijn appels rins.

18. God zuchtte voor de derde keer en sprak: ga naar huis en zie daar een tweede appelboom. Doe ermee naar believen.
Tegelijk geef ik u een microscoop en kennis van gentechnologie.
Zo kunt u zelf de appels scheppen die u begeert.

19. Op de vijftigste dag, na enkele dagen van sleur, kwam de man bij God en zei:
het licht dat U heeft gemaakt, klopt niet helemaal met mijn ritme.
's Avonds, in mijn zuurverdiende vrije tijd,
is het te donker om goed mijn auto te wassen,
terwijl 's ochtends de zon eigenlijk een uur voor niks schijnt.
Kunt U de zon niet een uur verplaatsen.

20. God antwoordde: ga naar huis en het zal zijn als ge wenst.
De zon zal een uur terug in de ruimte zijn gezet.
Noem het *zomertijd*. De oorspronkelijke zonnestand zal *wintertijd* heten.

21. En het werd een uur later avond –
of was het juist een uur vroeger? God raakte ervan in de war – .

22. Op de eenenvijftigste dag kwam de manin opnieuw bij God en zei:
natuurlijk moet het af en toe regenen, dat is goed voor de natuur.
Zonder regen kan er niets groeien, dat is nu eenmaal zo geregeld.
Maar het is de pest voor mijn haar.
Heb je geen fout gemaakt door de neerslag zo ongericht te laten vallen?
De bomen moeten nat worden, niet ik.
Dus ik dacht zo bij mezelf, laat het regenen op de natuur, de bomen vinden dat prettig,
maar laat de straten droog.

23. God keek vertwijfeld naar het schepsel dat voor hem stond
Er lekten regendruppels uit zijn ogen.
Hij sprak zacht: ga naar huis.
Daar zult ge pijnhout vinden en riet.
Bouw een ark. Bestrijk het bouwsel van binnen en van buiten met pek.

24. Wat?, zei de manin, ik pieker er niet over.
Zie je niet dat ik net mijn nagels heb geharst?
Mijn man zou het misschien moeten kunnen,
maar er staat in zijn arbeidsvoorwaarden niks over het bouwen van boten.

25. God zweeg en begon te wenen, grote tranenstromen.
Hij weende veertig dagen en veertig nachten tot alles wat geleefd had was verdwenen.